

Rapport från Nätverket för Barnkonventionens hearing 17-18 november 2013

KOM Hotell, Stockholm
17-18 november 2013
Deltagare från Bryggan,
Synskadades Riksförbund,
Friends, Rädda Barnen och
Rädda Barnens Ungdomsförbund

Innehåll:

Syfte	2
Upplägg	2
Medverkande	2
Förberedelser	4
Program	4
Utvärdering	7

Syfte

Varje år arrangerar Nätverket för Barnkonventionen en hearing där barn från våra medlemsorganisationer får möta personer som arbetar med att fatta beslut som rör barn. Syftet är att skapa en plattform där barn får föra fram sina kunskaper och förslag på hur samhället bättre kan uppfylla barns rättigheter i enlighet med Barnkonventionen. Vi tror också att det är viktigt för beslutsfattare att få möjlighet att samtala direkt med barn för att kunna fatta kloka beslut. Hearingen är en kanal för påverkan, och vår förhoppning är att det som barnen säger kommer att beaktas när beslut tas kring dessa frågor. Vår förhoppning är också att de nationella hearingarna ska ge ringar på vattnet lokalt, så att Nätverkets medlemsorganisationer kan uppvakta lokala beslutsfattare och bilda opinion kring barnens frågor.

Vart femte år ställer Nätverket samman en rapport med barns röster, baserat på bland annat dokumentationen från hearingarna. Denna rapport lämnas till FNs barnrättskommitté i Genève som en tilläggsrapport i deras arbete med att kontrollera hur väl Sverige följer barnkonventionen. I år var ett sådant år då en tilläggsrapport skulle överlämnas. Och vi hade den stora äran att ha en representant från barnrättskommittén på plats i Stockholm för att ta emot rapporten från barnen.

Upplägg

Datum: söndagen den 17e till måndagen den 18e november 2013.

Plats: KOM Hotell, Döbelnsgatan 17, Stockholm. Hotellet ägs av KFUM och all vinst går till barn- och ungdomsverksamhet.

I år valde vi ett upplägg på två dagar, där söndagen ägnades åt att lära känna varandra och förbereda presentationer och där måndagen ägnades åt möten med makthavare och överlämnande av rapporten.

Anledningen till att det blev en söndag och en måndag var att det på så sätt bara blir en ledig dag från skolan för barnen och att det är snudd på omöjligt att få politiker och makthavare att komma under en helg. Vi ville testa konceptet två dagar för att få mer tid till att skapa en trygg grupp och en bra stämning, samt få mer tid till förberedelser för att öka förutsättningarna för värdefulla möten mellan barnen och makthavarna.

Medverkande

Deltagare:

I år deltog 19 barn och unga i åldrarna 14-18 år. Deltagarna representerade följande frågor och medlemsorganisationer:

Bryggan – förde fram förslag på hur situationen kan bli bättre för barn med frihetsberövade föräldrar.

Friends – pratade om hur skolan kan bli bättre på att arbeta mot mobbning.

Rädda Barnens Ungdomsförbund – förde fram frågor om elevdemokrati och rösträtt från 16 år.

Rädda Barnen – Ungdomar med erfarenhet av att fly ensam till Sverige pratade om mottagandet av flyktingbarn.

Synskadades Riksförbund – belyste situationen för personer utan syn och vilka konsekvenser det får i tex skolarbetet.

Panel:

I år hade vi den stora äran att ha följande personer på plats för att lyssna och samtala med barnen:

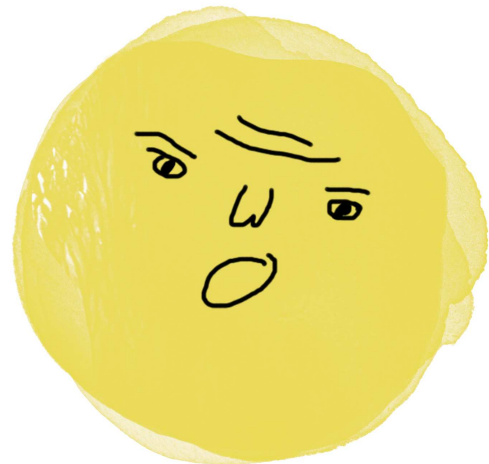
Kirsten Sandberg från FN:s barnrättskommitté i Genève.

Barnminister Maria Larsson. Hon hade även med sig politiskt sakkunnige Göran Holmström och Charlotte Palmstierna från Socialdepartementet.

Cecilia Sjölander från Barnombudsmannen.

Anita Wickström och Anna Holmqvist från Barnrättighetsutredningen.

Elizabeth Englundh från Sveriges Kommuner och Landsting.

Konsulter och funktionärer:

Projektledare för årets hearing var Hanna Igelström.
Projektledarassistent de sista veckorna innan hearingen var Gabriella Marder.

Under söndagen höll Calle Stenlund och Kari Hamfors Wernolf ett pass med improvisationsteater. Sofia Zackrisson från Demokratiakademin höll i det förberedande workshoppasset samt även i utvärderingen på måndagen. Söndag kväll kom Lennart Hallström från Stockholm Djembe Center och höll i en workshop med afrikanska trummor.

Under båda dagarna fanns två ungdomar och två handledare från Fanzingo med för att dokumentera hearingen i form av film och ljudupptagning.

Under måndagen medverkade följande funktionärer:

Nina Burendahl och Hampus Widerlöf – höll i stationen "Ballongen"

Büsra Kaya – tog emot panelen och journalister och lotsade dem rätt

Tove Kjellander, Mikaela Arnold och Sophie Josephsson – följde med deltagarna runt på stationerna och tog anteckningar.

Förberedelser

Innan sommaren skickades en inbjudan ut till ett antal ministrar och andra personer i beslutsfattande ställning. Nätverkets tilläggsrapport sattes samman med hjälp av tre olika referensgrupper av barn. Med anledning av rapporten bjöds även en representant från FN:s barnrättskommitté i Genève in. Vi önskade särskilt Kirsten Sandberg eftersom hon är norska och barnen skulle då inte behöva prata engelska eller använda tolk.

Eftersom vi beslutat överlämna vår tilläggsrapport under årets hearing, riktades en särskild inbjudan till de barn som varit med och framfört sina synpunkter i rapporten. På så vis skulle rapporten kunna göras levande under hearingdagarna och dessa grupper fick möjlighet att direkt presentera sina frågor för makthavarna. Det fanns också en mer långsiktig tanke med detta. Planen är att vi med längre framförhållning än tidigare ska veta vilka medlemsorganisationer som skickar deltagare till hearingarna. Deltagarna bör komma från befintliga grupper eller ha en gemensam problematik som de kan representera och föra fram sina tankar och förslag kring. Vi testade detta under årets hearing och det visade sig vara ett vinnande koncept.

Ambitionen var att projektledaren skulle träffa alla grupper en gång innan hearingen. Detta för att ge deltagarna information och möjlighet att ställa frågor, men även stöttning i att komma igång med att förbereda vad de ville framföra under hearingen.

Inför årets hearing hann projektledaren träffa Rädda Barnen, Bryggan och Synskadades Riksförbund. Deltagarna från Friends och Rädda Barnens Ungdomsförbund kontaktades personligen via telefon istället. Varje grupp hade en kontaktperson som stöttade deltagarna i sina förberedelser och följde med under hearingdagarna. Kontaktpersonens roll är viktig för att ge barnen trygghet och för att vara en länk mellan deltagarna och projektledaren.

Alla deltagare fick möjlighet att läsa tilläggsrapporten innan hearingen. Skådespelaren Sandra Huldt anlätades för att göra en inläst version så att den blev tillgänglig även för de synskadade.

Scheman skickades ut till såväl deltagare som till panelen. En utbildning hölls för funktionärerna och planeringsmöten hölls med alla inblandade konsulter.

Pressmeddelanden skickades ut en vecka innan, samt två dagar innan och samma dag som hearingen hölls. Till nästa år är det en bra idé att sätta en särskild person på att skicka pressmeddelanden, uppdatera digitala kanaler och kommunicera med medlemsorganisationernas kommunikationsavdelningar.

Program

Söndagen den 17 november

Vi startade helgen på söndagen klockan 12. Efter ett kort intro åt vi lunch och fortsatte sedan med ett tvåtimmarspass i improvisationsteater. Calle och Kari från AdLib körde först lite uppvärmning där de visade lite olika improvisationsövningar. Sedan fick alla vuxna gå ut och Calle och Kari ledde deltagarna i övningar där de fick bjuda lite mer på sig själva och lära känna varandra lite bättre. Det

var väldigt härligt att se hur denna workshop skapade en härlig stämning bland deltagarna. Efter en fikapaus tog Sofia Zackrisson från Demokratiakademin över. Grupperna fick nu arbeta fram sin presentation som de skulle hålla dagen efter för panelen. Presentationen skulle vara max 10 minuter lång och deltagarna uppmanades att grunda sina argument i någon av barnkonventionens artiklar. Sofia var noga med att påpeka att barnen själva bestämmer vad som är viktigt, de har rättigheter och deras kunskap är viktig att lyfta.

Grupperna arbetade flitigt i över två timmar. Några gjorde fina kollage. Flera av grupperna hade dock behövt ännu mer tid till förberedelser. Innan vi gick till middagen samlades vi i en ring på golvet. Alla grupper fick berätta lite om vad de skulle presentera för panelen dagen efter. Det var tunga frågor och erfarenheter som barnen berättade om och det sänkte sig en andäktig stämning över hela rummet. Flera av deltagarna uttryckte hur rörda de var över att höra varandras berättelser och att de kände sig stärkta av att sätta sig in i de andras kamp. Som projektledare hade jag en farhåga att grupperna inte skulle vilja dela med sig av sina berättelser till varandra. Många har upplevt svåra saker som det kan vara känsligt att prata om. Men tvärtom uttryckte barnen att de tyckte att det var skönt att få dela detta med varandra. Det kändes bra att få veta vad de andra deltagarna skulle lyfta och att få höra mer om deras engagemang för att förbättra för barn som hamnar i liknande situationer.

Efter middagen samlades vi igen. Salen var möblerad med stolar i en ring och framför varje stol stod en afrikansk trumma. Efter intensiv tankeverksamhet var det nu dags att bara få trumma och släppa tankarna på morgondagens presentationer. Lennart Hallström från Djembe Center ledde oss i en trumlektion som varade i 1,5 timma. Det var max vad vi orkade, vi var alla trötta efter dagens intensiva program. Men många tyckte ändå att det var skönt med en avkopplande aktivitet på kvällen.

Måndagen den 18 november

Måndagen startade med frukost och samling klockan 9. Calle från AdLib värmdde upp oss i några roliga övningar. Därefter gick vi igenom dagens program och övade ett par gånger på hur själva överlämningen av tillägsrapporten skulle ske. Sedan var det fika. Då kom också vuxna representanter från Nätverket för Barnkonventionens medlemsorganisationer, eftersom vi samtidigt som hearingen också hade ett medlemsmöte. Allt som allt var vi cirka 90 personer med både vuxna och barn. När panelen anlände presenterades dessa på scenen. Därefter gick panelen till sina stationer – det vill säga konferensrum där de under 1,5 timma fick ta emot de olika grupperna och lyssna på deras presentationer. Det fanns tre stationer som alla grupperna roterade emellan:

1. Barnminister Maria Larsson, Göran Holmström och Charlotte Palmstierna från Socialdepartementet. Dessutom Anita Wickström och Anna Holmqvist från Barnrättighetsutredningen.
2. Elizabeth Englundh från Sveriges Kommuner och Landsting samt Cecilia Sjölander från Barnombudsmannen.
3. Ballongen. Nina Burendahl och Hampus Widerlöf ledde denna reflekterande övning där två lag får varsin heliumballong som är fäst vid en korg. I korgen ligger barns rättigheter. Det gäller för lagen att få ballongen att lyfta genom att plocka bort rättigheter. Denna övning

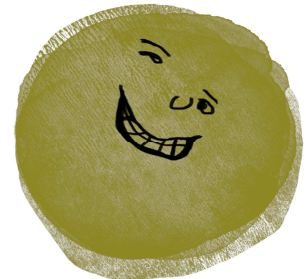
genererar alltid bra diskussioner om vilka rättigheter som är viktigast och vad man egentligen behöver mest i livet.

Grupperna gick två och två in på varje station och fick 10 minuter var på sig att hålla sin presentation. Undantaget var Bryggan eftersom de var så många, de fick gå ensamma och fick därmed 20 minuter på sig att presentera. Anledningen till den korta tiden var att vi begränsades av att barnministern endast kunde närvara i två timmar. Det blev som väntat för lite tid för presentationerna. Panelen hade många frågor till barnen som de inte hann svara på. Förhoppningsvis kan vi planera in längre tid för detta till nästa år.

Under tiden som barnen gick runt i stationerna hölls medlemsmötet med de vuxna. Där pratade Kirsten Sandberg från FN:s barnrättskommitté om deras arbete.

Klockan 11:30 samlades alla, vuxna och barn, i den stora salen. Henrik Almén, en 16-årig kille från scouterna som varit med i en referensgrupp för tilläggsrapporten, höll en superproffsig presentation av rapporten. Han berättade hur den tagits fram, presenterade hur den var upplagd och gav ett antal exempel på konkreta förslag som finns med i rapporten. Henrik hade själv lagt upp sin presentation, med viss coachning från Emma Fagerstrand, konsult i barnrättsfrågor.

Efter Henriks presentation var det dags för deltagarnas överlämning av rapporten. Frida Koskell från Bryggan i Karlstad sjöng acapella Swedish House Maffias låt "Don't you worry child". Under tiden tågade resten av deltagarna upp och satte sina tumavtryck i olika färger på två stycken rapporter. En till Kirsten Sandberg och en till Maria Larsson. När Frida sjungit klart låten fortsatte hon på "We are the world". Alla i publiken hängde också på och sjöng. När alla satt sina tumavtryck i rapporterna band Irene Nouah och Seifollah Khodadad från Östersund ett rött sidenband runt rapporterna och överräckte dem till Kirsten Sandberg och Maria Larsson till tonerna av Star Wars-temat. Stora applåder utbröt.

Kirsten fick svara på frågan vad det betyder för FNs barnrättskommitté att få en sådan här rapport som bygger på vad barn själva säger om sina rättigheter. Hon menade att det var mycket viktigt för kommittén att ta del av barns egna röster och poängterade att detta verkligen hjälper dem i sitt arbete med att kontrollera hur Sverige efterlever barnkonventionen.

Maria Larsson fick frågan vad hon tar med sig efter förmiddagens samtal med barnen. Hon berömde barnen för deras mod och menade att hon fått med sig många starka berättelser och kloka ord.

De andra deltagarna ur panelen fick sedan komma upp på scenen och blev avtackade med en present. Presenten bestod i ett mobilskal med Nätverket för Barnkonventionens signifikanta smiley och citatet "Att alltid vara en smula barn – det är att vara vuxen". (J.A. Jevtusjenko). Presenten ska påminna beslutsfattarna om att alltid ha barns bästa för öronen och att om man vill fatta bra beslut så gör man klokt i att fråga barn – både det barn man själv har inom sig, men också dem som är barn i verkligheten i dag.

Efter lunchen var mötet slut för de vuxna. Nu var det dags för barnen att hålla sina presentationer för Kirsten Sandberg. Hälften av grupperna gick till henne medan den andra hälften delades upp på två stationer. I den ena stationen fanns ungdomarna från Fanzingo för att göra en ljudupptagning med

varje grupp. I den andra stationen höll Sofia Zackrisson en utvärdering. Mikaela Arnold antecknade och spelade in utvärderingen. Efter en halvtimme bytte vi så att alla grupper fick passera alla stationer. Vid dagens slut samlades alla för en kort avslutning och ett stort tack. Vi ordnade en stor kramring så att alla skulle få säga hejdå ordentligt. Sedan fick alla varsin goodybag med lite ätbart, lite trevligt material från medlemsorganisationerna, ett diplom och ett glassogram.

Utvärdering

Projektledarens tankar:

Årets hearing var i det stora hela enormt lyckad. Det var bra stämning, deltagarna var fantastiskt engagerade och det kom fram mycket bra åsikter och idéer. Upplägget med två dagar var en stor framgång. Till nästa år skulle jag dock vilja börja söndagens program tidigare, så att man får mer tid för förberedelser och att de som behöver resa inte behöver göra det samma dag.

Planeringen inför årets hearing var enormt krävande. Till nästa år måste vi vara fler involverade i arbetet med planering och genomförande. Kanske kan kontaktpersonerna för de grupper som medverkar utgöra en arbetsgrupp inför hearingen.

Metoden med små grupper och att presentera åsikter och förslag snarare än att ställa frågor var mycket uppskattad. Barnen kände sig lyssnade på och de upplevde att panelen tyckte att deras bidrag var värdefullt. Panelen tyckte också att det var bra med ett nära samtal och hade gärna pratat längre med barnen. Dock är det mycket viktigt att påpeka att detta är *ett* sätt att påverka makthavare. Det är en mycket långsiktig och svårsmätbar metod. Av utvärderingen att döma kan vi se att metoden gav positivt utslag på den individuella nivån, men frågan är vilket genomslag den får på den konkreta politiken. Här krävs såklart kompletterande arbete, något som jag som projektledare hoppas att Nätverkets medlemsorganisationer ska ta vid. Flera av deltagarna pratade om att gå vidare och träffa sina lokala politiker som sitter närmare besluten. Man kan också tänka sig att Nätverkets medlemsorganisationer fortsätter att belysa olika problemområden utifrån det barnen har sagt och på så sätt fortsätter att lyfta barnens röster till dem som har makt att förändra. En annan utmaning vi har är att nå de yngre barnen. Hur gör vi det? Vi har stor potential i Nätverket för att driva en meningsfull verksamhet som gör skillnad för barn i Sverige.

Deltagarnas utvärdering:

Ungefärliga frågor till alla grupper:

1. Beskriv med ett ord hur du känner dig just nu.
2. Vad var det bästa med idag?
3. Hur fick ni förbereda er? Hur gick det? Vad tyckte ni om det?

4. Idéer/förslag/åsikter inför nästa års hearing?

Bryggan

1. Mäktigt. Badass. Awesome. Förstummat. Obeskrivligt.
2. Allt. Det bästa var den första redovisningen när vi pratade med Maria Larsson, och personer från Sveriges kommuner och landsting. De lyssnar verkligen på oss.
Jag har så mycket känslor, kan inte sätta ord på det. Positiva känslor.
Att bli hörd.
Sången.
De lyssnade på alla stationer. Barnombudsmannen tilltalade oss med namn, inte som "bryggan", det gillade vi, vet att de lyssnar på oss och bryr sig.
Maria Larsson m.f. blev väldigt tagna av det vi sa.
3. Bra förberedelser. Särskilt på söndagen, blev en kul grej inte bara press. Skulle dock velat ha mer information från Karlstad, alltså bättre information innan söndagen.
Allt var bra. Nice.
Blandat. Fått mycket info men på papper. Allt kommer naturligt när man väl börjar prata. Jag går mer på känsla.
Bra planerat. Lite förvirrat med så många människor. Förstod först idag hur många som skulle komma. "Att det här händer" "Wow! Det är på riktigt!".
Hade bara 1 möte innan Sthlm. Lite tajt. Gillar upplägget, blandat roligt och seriöst.
Bra upplägg här, avslappnat och kul.
4. Fortsätt likadant med aktiviteter och upplägg. Dock mer förberedelser, hann inte med allt vi ville säga. Fler månaders förberedelser. Gärna att Hanna åker ut fler gånger.
Adlib var mycket bra.
Tre dagar så vi kan umgås mer och förbereda mer, pyssla med planschen.
Hade jättekul, har lärt känna folk.
Vill veta mer innan.
Skulle vilja ha längre tid vid redovisningarna så man hinner säga allt.
Är stolt över att ha varit här!
En dag till (tycker flera). Bra med olika workshops. Skulle vilja hålla kontakt med alla här.
Kul att höra andras berättelser och synpunkter.
Finns inte så mycket negativt, kunde inte varit bättre. Det var skitkul.

Övrigt: Barnkonventionen borde bli lag. Skulle vara fett kul att träffa alla igen. Får man återkoppling? Skulle vara kul att få se filmen sen.

RBUF

1. Glad. Lugn. Belåten.
2. Att de lyssnade på oss och att det vi sa var intressant.
Att vi hade chansen att göra detta.
Vi fick säga allt vi tyckte precis vad vi ville. Verkade ta till sig. Mäktigt.
De var alerta, antecknade det vi sa.
Maria Larsson ställde fråga på fråga men lät oss aldrig svara, det var konstigt.

3. Fick inte mycket information innan. Mer att vi gör allt på söndag. Satt uppe länge på söndagen för att göra klart presentationerna. Skulle varit skönt med mer tid.
Vi kom in rätt sent i det hela.
Allt var färskt, det vi tyckte *nu* fick vi föra fram nu också. Det var bra ändå.
Söndagen: Kul att få igång det hela. Skönt att koppla av med trummorna för att släppa presentationen lite. Skönt att lära känna varandra lite. För lite tid för presentationen, men det blev ju klart. Skönt med både lek och allvar.
4. Skulle varit bra med yngre barn också för att få deras perspektiv. Skulle bli mer mångfald mellan barnen. Också mer spridda grupper från olika delar av landet, inte bara från Stockholm. Fler ministrar.
Det var bra att vi fick prata direkt till ministrarna, i små rum. Men finns andra ministrar som borde varit här också som jobbar med barn.

Vad hoppas ni ska hända nu?

Att det vi tycker ska bli som vi vill. Att saker förändras.

Att vi gör skillnad, och att våra barn får det bra.

Att BK blir lag.

Det har varit jättekul! Ros till hela helgen.

Vi är bäst!

Rädda Barnen

1. Underbart. Glad. Roligt. Bra.
2. Det var jättebra idag. Att vi fick träffa ministrar och representanter från FN, att de fick höra våra åsikter, att de lyssnade på oss.
Jättebra att jag fick säga mina förslag, de lyssnade och svarade på mina frågor.
Jag vill hjälpa alla barn i hela världen.
Jag tror de bara lyssnar men inte gör något sen.
3. Söndagen var jättebra. Det var första gången jag såg svenska ungdomar och invandrare tillsammans.
Var lite besviken att ministrarna inte kan göra något. Har tidigare pratat med en lokal styrelse där jag bor, fick nej till mina förslag.
Var jättenervös när jag kom hit men sen blev det jättebra. Vi gjorde mycket tillsammans, det var mycket bra.
Jätteroligt med aktiviteter.
Hoppas jag kan komma tillbaka med bättre språk (svenska).
4. Mer tid med politikerna och ungdomarna.
Mer spel. Bästa var trummorna. Kanske dansa?
Bra att umgås, gjorde mig mindre nervös.
För kort tid idag måndag, behöver mer tid.
Hoppas invandrare och svenskar kan få göra en film tillsammans, som en workshop.
Lite enklare språk, svårt för oss att hänga med. Kanske en tolk?

Vi är jätteglada att vi fick vara med. Det var fantastiskt.

Om ni fortsätter så här är det bra.

SRF (två av tre närvarande)

1. Utpumpad. Gladutpumpad.
2. Häftigt, spännande, mer förståelse för andra. Stolt över att ha pratat för dem som bestämmer.
Lättad att få ha sagt det man ville. Stolt att man påverkat framtiden. Det jag sagt nu kommer kunna hjälpa andra synskadade i framtiden.
Bra att vi har fått berätta för alla ministrar om de svårigheter vi har i vardagen.
Fin överlämningen av Tilläggsrapporten när alla sjöng tillsammans!
Blir mer insatt i andras situation, det gör mig till en bättre medmänniska.
3. Söndagen: Nu gäller det, stort, nervöst.
Det jag säger gör stor skillnad. Jag kommer påverka mina jämlika.
Jag mådde bättre efter gårdagen. Viktigt med söndagen för att lära känna varandra och prata med sin grupp.
Fick tydlig information innan med schema.
4. Roliga lekar. Skulle vara bra med tillitsövningar för att känna att man kan lita på den man ska berätta för.
Längre lunch skulle vara bra. Var lite stressigt ibland.
Har varit hur bra som helst. Inget att klaga på.
Jag är stolt över att jag kunde prata inför ministrar. Stolt att de förhoppningsvis förstod vad jag ville. Tror jag lyckades få dem att förstå oss.
Bra att vi fick ha med en kontaktperson.

Friends

1. Rörd. Inspirerad. Överväldigad. "Helt sjukt!"
2. Idag har jag träffat många intressanta personer.
Inspirerande att höra hur andra kämpar för sina rättigheter.
Kul att se engagemanget hos alla.
Kul att prata inför de som bestämmer.
Jag har känt mig betydelsefull.
Finns så mycket styrka hos ungdomarna.
Varit omtumlande men fantastiskt att fått vara del av detta.
Det som har varit extra bra: Stämningen. Att det vi gör här är något viktigt. Man känner sig lyssnad på av alla som jobbar här, de har också fått oss att slappna av. Alla har fått oss att känna oss viktiga. Har introducerat oss till den vuxna världen.
3. Fick reda på att vi skulle vara med väldigt sent, endast 2 dagar innan. Förberedelserna har ändå gått bra. Har fått mycket information, men synd att vi inte hade mer tid. Är ju världens chans.
Skulle velat ha mer information på söndagen. Ville slutföra presentationerna innan trummor etc.

4. Föreslår att korta ner "lära känns övningar" och ha mer tid till presentationen.
Fler ungdomar från fler organisationer.
Mer variation på aktiviteter, nu var det rätt barnsliga aktiviteter.
Vill gärna se varandras presentationer.
Mycket bra arrangerat med boende, mat m.m.
Blir inspirerad av andra så mer vikt på kommunikationen mellan grupperna. Vill gärna höra mer om folks historier.
Mer "lära känna tid".
Det har varit superbra! Otroliga upplevelser. Fortsätt med detta, ungdomar uppskattar det.

Ett STORT TACK till alla som var med och bidrog till 2013 års hearing.

På Nätverket för Barnkonventionens webbsida www.barnkonventionen.se finns en film som Fanzingo gjort om hearingdagarna. Där kan man även läsa barnens rapport som överlämnades under hearingen.

